

Mi minden voltam én – mi is
lehettem?
Szunyog, pitypang, hős vagy fregattmadár –
mindenütt otthon, mindig idegenben.
Inkább az ólmos ég, vagy ki
alatta jár?

És úgy lehet, hogy némely régi testem
ott porlad egyik-másik égitesten.

Sajó László

P. GY. BESZÉLGETŐFÜZETÉBŐL

Még itt

még itt falatozgatom a strandon a hecket
hullám hosszán sláger *érezem a szívem* retteg
körémgyűlnek szeliden angyalok *menyhalak*
vége a dalnak recsegnek még a hangfalak
aztán elül a szívzsivaj hová lett a strand
megfeszül zsinór az isten végre bevághat
üres medencéből kifog szálkacsontvázat
istencsali férgek köldökzsinórig rágnak

Hogy elértem a napsütötte sávig (bordal)

Hogy elértem a napsütötte sávig,
fáradt testem földőlt üveg, lelkekre vágjik,
üvegről címke, testről a lélek leválik,
vagy fordítva, odalenn majd minden elválik.
Elviláglik.
El, világ-lik.

Üres az ég, az üveg, nincsen semmi bennem.
Se szű, se szó, kifolyt szemem és minden nedvem.
Üvegajlas, söpredék seprő, belémszáradt a lelkem.
Baromság. Több metaamforához nincsen kedvem.
Nincs semmi az üvegben.
Az üveg sem.

A líra lila, legalábbis bordó.
Rímnek, képek jó lesz itt a hordó.
Ha majd sajognak asztalánál, kosarakban bő kor!
Lelkem hordóban kong, eltávolíthatatlan borkő.

Utolsó figyelmeztetés (sír felirat 1)

Síromat e napsütötte
biztonsági sávot
kéretik szabadon hagyni.

Vackor, egy *hisz én hiszek* felnőttemackó vacogása *profundus* (sír felirat 2)

Hahó!
Élni volna kurva jó.

Összegyűjtött Fény II–I–0

Most, hogy végimentem a napsütötte sávon,
az Összegyűjtött Fényt, lyukas vashatost, földbe ásom,
a lyuk a közepén, az vagyok én, hasonmásom,
ki kézbe vesz, nézzen át rajtam, azon lásson.
Oszlik a fény. Oszlásnak indul hajdan erős romlásom.